

[scallop](#)

Posts: 4841



## [Re: Dorkasi - Mirjana Detelić](#)



« Reply #20 on: 18-12-2009, 18:39:31 »

---

Danas sam završio upoznavanje sa Dorkasima. Nisam u stanju da odredim šta sam čitao. Znam samo da mi je prijalo. Mnogo. Pisac se tako lepo poigrao sa mnom da tek sada razmišljam o tome kako me je vodila za ruku do kraja knjige, a onda me pustila da se vratim skoro na početak, da proverim da li sam siguran da sam pročitao.

U svakom slučaju, oni koji tragaju za dobrom pričom dobiće ih najmanje šest ili osam, sedam u svakom slučaju, jer svaka od tih priča je jedan od učenika učenja dorkasa. Nikad nisam dobio više romana na manje prostora i to romana koje bi tek trebalo napisati, ako priča o njima nije dovoljna.

Gospođo Detelić 🏠

## [Re: Dorkasi - Mirjana Detelić](#)



« Reply #24 on: 16-01-2010, 02:49:27 »

---

Pročitao i ja.

Iako je ovo prvo prozno ostvarenje Mirjane Detelić, ono sa pravom nije svrstano u Tardisovu biblioteku "Novi horizonti", jer ga je napisala žena koja za sobom ima više priređenih monografija i naučnih radova i čija zrelost proznog izraza značajno prevazilazi "prvu knjigu".

*Dorkasi*, kao što autorka kaže u intervjuu, počinju gotovo u formi naučnog rada o iščezlom antičkom okultnom redu, a zatim forma pripovedanja polako prelazi u storije iz različitih epoha u kojima su protagonisti pripadnici tog reda. Priče se sele od Beograda, ka Dubrovniku, Kotoru, severu Afrike, itd. i

mi se postepeno upoznajemo sa prirodom tih, uslovno rečeno, putnika kroz prostor i vreme.

Jezik kojim Mirjana pripoveda svoje kvazi-istorijske priče dugo zadržava tu historiografsku, naučnu notu, ne gubeći pri tom na tečnosti. Tekst je, poput Zebaldovih romana, prošaran crno-belim ilustracijama, koje mu daju dodatan kvalitet. Jedna doza blage i nenametljive duhovitosti takođe doprinosi opštem povoljnom utisku.

Ono što bih mogao zameriti ovoj knjizi su završna poglavlja u kojima pisac odlazi u, za moj ukus, pomalo jeftini misticizam, u kojima se javljaju možda nepotrebna ponavljanja i objašnjenja, a pogotovu mi nije prijalo poslednje poglavlje o Atlantidi, koje mi odudara od ostatka teksta. Ko o čemu, ja o potrebi za jačim uticajem urednika na finalno delo, mada sam svestan da je to kod ovako dobrih pisaca dosta delikatna stvar.

Sve u svemu, jedno veoma zrelo spisateljsko ostvrenje, koje sasvim zaslužuje svoje mesto među najboljim domaćim autorima fantastike objavljenim krajem prošle godine u Tardisu.